

תת"ע 2179/10/17 - מדינת ישראל נגד קלוסטוב קרן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2179-10-17 מדינת ישראל נ' קלוסטוב קרן
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ברח"ד

המאשימה

נגד

קלוסטוב קרן

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 4.5.17, הודעת תשלום קנס בגין הנחת חפץ המפריע לעוברי דרך (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 152(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 14.1.18, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ל סעב נזיה, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 4.5.17, בסמוך לשעה 14:50, הוזעק העד לרחוב לוינסקי 116 בתל אביב ובהגיעו למקום, הבחין בנאשם, המוכר לו מאירועים קודמים, כשהוא מניח שולחן על המדרכה. העד ביקש מהנאשם כי יזיז את השולחן מהמקום והנאשם סירב לעשות כן.

העד ערך את הדו"ח שבנדון ורשם מפי הנאשם את הדברים הבאים: "בושה למדינה".

בעדותו בבית המשפט, סיפר העד כי הנאשם מציב שולחן מעץ, בגודל של 80 ס"מ עד מטר, על המדרכה, בכנסיה לתחנה המרכזית החדשה ומשחק במקום משחקי מזל, עם כוסות, גורם להתקהלות וחוסם את המעבר להולכי הרגל.

על פי גרסת הנאשם, הוא הזדמן למקום, פגש חברים, ראה אנשים משחקים במשחקי מזל וכאשר צפה בהם, הגיע העד, המשחקים ברחו והוא וחבריו נשארו. העד ביקש ממנו את פרטיו, למרות שלא היה לו כל קשר לאירוע. הנאשם הוסיף כי אם היה מדובר בקנס של 250 ₪, היה משלם אותו, אך בגלל הסכום הגבוה, ביקש להישפט וכפר.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין כי הבחין בנאשם בשלב בו הציב את השולחן במקום, ביקש ממנו להזיז את השולחן ורשם לו את הדו"ח, רק לאחר שזה סירב לעשות כן. עוד מסר העד, כי אין מדובר באירוע ראשון וכי הצבת השולחן, גורמת להתקהלות במקום וחסמת המדרכה, בסמוך לכניסה לתחנה המרכזית החדשה.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית.
3. גרסת הנאשם, מאידך, לא עשתה עלי רושם אמין. הנאשם טען כי היה במקום עם חברים ואין ספק כי יכלו לתמוך בגרסתו לגבי האירוע, אך הנאשם בחר שלא להביאם לעדות בבית המשפט.
4. הנאשם לא סתר את גרסת העד, לפיה הוא מוכר לו מאירועים קודמים של משחקי מזל על שולחן במקום ומכאן, כי גרסתו שהזדמן למקום במקרה, אינה מהימנה, בעיני.
5. הנאשם לא ניסה להסביר מדוע, אם היה במקום עם קבוצת חברים, בחר בו העד כמי שצריך להזדהות בפניו ולא חקר את העד בסוגיה זו.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשע"ח, 14 פברואר 2018, במעמד הצדדים